

V Praze dne: 10. 6. 2019
Spisová značka: SZ 119714/2018/KUSK ÚSR/Vo
Č. j.: 081076/2019/KUSK
Vyřizuje: Bc. Vondra/ 257 280 937

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na podkladě odvolání, které dne 13. 7. 2018 podali Ilona Bernardová, Chářovice 5, 257 41 Chářovice a Marie Vilímková, Chářovice 5, 257 41 Chářovice (dále jen „odvolatelky“), rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

Rozhodnutí č. j. TnS-2017/5838-13, spis. zn. Výst.5838/2017/Ct ze dne 26. 6. 2018, které vydal Městský úřad Týnec nad Sázavou, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“), jímž byla na žádost společnosti CERTUS společnost s ručením omezeným, IČO 49616072, Záběhlická 180/59, 106 00 Praha, kterou zastupuje společnost RotaGroup s.r.o., IČO 27967344, Na nivách 956/2, 141 00 Praha, umístěna stavba: komunitní bydlení pro aktivní seniory, obsahující stavební objekty pro bydlení (označené jako OB.01-OB.63) a inženýrské objekty (splašková a dešťová kanalizace, vodovod a přípojky, plynovod, elektroinstalace, terénní úpravy, komunikace a zpevněné plochy, vodní zdroje, odpadové hospodářství a připojení Cetin) (dále jen „stavba“), na pozemku st. p. 307, 356, 357, 358, 359, 360, 361, parc. č. 2121/3, 2137/1, 2137/2, 2137/3, 2138, 2140, 2144/1, 2144/4, 2144/5, 2144/6, 2144/7, 2144/10, 2144/11, 2144/12, 2144/13, 2144/14, 2144/15, 2144/16, 2144/21, 2144/22, 2144/23, 2144/30, 2144/31, 2146/1, 2378, 2669/2, 3730/3, 3865/1, 3865/2, 3865/3, 3865/4, 3865/5, 3865/7, 3865/8, 3865/9, 3865/10 v katastrálním území Chářovice, **se ruší a věc se vrací k novému projednání** stavebnímu úřadu.

Odůvodnění

Stavební úřad vydal dne 26. 6. 2018 pod č. j. TnS-2017/5838-13, spis. zn. Výst.5838/2017/Ct výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatelky podaly odvolání, ve kterém uvedly (zkráceně), že napadené rozhodnutí odvolatelky považují za nezákonné a věcně nesprávné. Stavební úřad doručoval napadené rozhodnutí prostřednictvím úřední desky jako rozhodnutí v řízení s velkým počtem účastníků. Podle § 25 odst. 2

zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, stavebního zákona platí, že doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé. Napadené rozhodnutí bylo zveřejněno na elektronické úřední desce ve dnech 29. 6. – 17. 7. 2018. Odvolatelky tvrdí, že v této době napadené rozhodnutí nebylo vyvěšeno na fyzické úřední desce a přikládají jako důkaz fotodokumentaci úřední desky. Odvolatelky proto tvrdí, že územní rozhodnutí nebylo doručeno v souladu s požadavky správního řádu. Dále uvedly, že v oznámení o zahájení územního řízení na str. 5 poslední odstavec IO 07 uvádí, že na východě územní bude vytvořen směrem k stávající zástavbě slepý konec, který v budoucnosti, v případě rozšíření stávající cesty, umožní přímé dopravní připojení s centrem Chářovic. V této části bude lokalizováno také hlavní propojení pro pěší. Odvolatelky jako vlastníci bezprostředně sousedících pozemků proti tomu propojení bojují od samého počátku, připomínkovaly takto i návrh územního plánu Chářovic. Slepý konec původně končil v územní studii tvarem T, před pozemkem parc. č. 2669/3 v katastrálním území Chářovice. Poté, co odvolatelky tento pozemek získaly do vlastnictví, se slepý konec stočil k pozemku parc. č. 2669/1 v katastrálním území Chářovice, který ještě nebyl odvolatelek, ale státu. Teď je již pozemek odvolatelek a je už i oplocen a stojí na něm legální zděná kůlna cca 4 x 4 m. Pozemek parc. č. 2669/3 v katastrálním území Chářovice je též oplocen a do 21. 5. 2018 měly odvolatelky platné povolení vybudovat vrtanou studnu. Dne 19. 5. 2018 odvolatelky požádaly stavební úřad o prodloužení povolení na studnu nebo o nové projednání s tím, že záměr odvolatelek vybudovat studnu trvá, ale z finančních důvodů ji za 2 roky nezrealizovaly. Odvolatelky byly rovněž dopisem od starosty písemně ujištěny, že zde propojení přes pozemky odvolatelek s centrem obce nebude. Umísťovanou stavbu lze přitom s centrem obce propojit několika jinými způsoby. Prvním je propojení pro pěší přes hřiště (zavezený rybník slévárenským pískem). Obec se tímto propojením odmítla zabývat s tím, že mezi umísťovaným areálem a hřištěm je kousek pozemku jiného vlastníka, který obec nevlastní. Další možností propojení s centrem obce je přes obecní pozemek, kudy vede do lokality plyn. Dále odvolatelky tvrdí, že většina předložených závazných stanovisek a souhlasů nespĺňuje požadavky na dostatečné odůvodnění, kdy některá závazná stanoviska jsou souhlasná bez uvedení jakýchkoliv dalších důvodů. Ze shora uvedených důvodů odvolatelky navrhuji odvolacímu správnímu orgánu, aby územní rozhodnutí zrušil a řízení zastavil nebo věc vrátil k novému řízení orgánu prvního stupně.

Stavební úřad vyrozuměl podle § 86 odst. 2 správního řádu všechny účastníky řízení, aby se vyjádřili k podanému odvolání. Této možnosti využil žadatel, který uvedl (zkráceně), že na úřední desce v Chářovicích bylo vyvěšeno oznámení územního rozhodnutí s informací, že přílohy a související dokumenty jsou dostupné přímo na stavebním úřadě nebo v elektronické podobě na elektronické úřední desce. Tento prostup je plně v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 správního řádu, které se na doručování písemností veřejnou vyhláškou vztahuje a které umožňuje vyvěsit pouze oznámení o možnosti převzít písemnost na „fyzické“ úřední desce. Nedošlo tedy k porušení požadavků správního řádu na doručení veřejnou vyhláškou. I v případě, že by ale došlo k případu nesprávného doručování, o což se v tomto případě v žádném případě jednat nemůže, lze v této věci poukázat jen na okraj i na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2010, č. j. 6 Ao 3/2010-120 a ze

dne 16. 7. 2007, č. j. 6 Ao 1/2008- 86, v nichž jmenovaný soud dospěl k závěru, že když se navrhovatelé včas a podrobně seznámili s dokumenty, a na základě toho včas uplatnili rozsáhlým podáním své námitky, v případě, že by skutečně byly naplněny tvrzené nedostatky zveřejnění (v posuzované věci se jednalo o doručení opatření obecné povahy), nepředstavovalo by to v posuzovaném případě podstatné porušení procesních předpisů, které by mělo vliv na práva navrhovatelů. V citovaném rozhodnutí Nejvyšší správní soud vymezil, že v případě, kdy je ze správního spisu, z napadeného opatření obecné povahy i z tvrzení navrhovatelů jasné patrné, že všechna svá procesní práva, jichž se dovolávají (právo seznámit se se změnou, uplatnit námitky a právo na řádné projednání námitek), mohli náležitě uplatnit, a také je uplatnili, není důvod zabývat tvrzenými chybami v procesním postupu doručování. Dále žadatel uvedl, že cílem zpracovatele projektu bylo navrhnout lokalitu v souladu s připravovanou územně plánovací dokumentací a již v územní studii vyhovět v roce 2015 plánům obce na propojení nově vznikající lokality v ideálním místě se stávající zástavbou a naplnit tak cíle a úkoly územního plánování na prostupnost území a funkčnost dopravní kostry obce. Původní zamýšlené dopravní propojení v nejbližší návaznosti na slepou komunikaci ve vlastnictví obce (parcelní číslo st. 56) vedoucí přímo k obecnímu úřadu, autobusové zastávce, dětskému hřišti a tedy k centru obce, bylo z důvodu nesouhlasu odvolatelek, odkoupení pozemku a přípravy studny přímo ve středu navrhované komunikace zrušeno, jak v připravovaném územním plánu, tak v naší dokumentaci pro územní rozhodnutí. Došlo tím bohužel ke zrušení jednak nejkratšího, ale i nejbezpečnějšího propojení navrhované lokality s centrem obce a požadované a smysluplné prostupnosti území pro obyvatele obce. V dokumentaci pro UR bylo z důvodu znemožnění realizace přímého automobilového propojení areálu s centrem obce navrženo vhodnější řešení uličního pohledu. Komunikace tvaru T byla zrušena a objekt OB4 byl natočen štítovou fasádou ke komunikaci v souladu s okolními objekty. Navrženým chodníkem je pouze vymezen veřejný prostor v rámci nového areálu, čímž nedochází k úplnému uzavření areálu zahradami a vlastníků alespoň sousedních pozemků je tak umožněno přímého vstupu do nově vznikající lokality. Bez souhlasu majitelů sousedních pozemků není umístěním chodníku nijak umožňováno propojení areálu s obcí ani přístupu na oplocené pozemky. Jak odvolatelky uvádí, byly též dopisem od pana starosty písemně ujištěny, že zde propojení přes pozemky odvolatelek s centrem obce nebude. Odvolání z důvodu propojení lokality s centrem obce je tedy za nesmyslné. Všechna závazná stanoviska k územnímu řízení byla souhlasná. Odvolatelky ve svém odvolání zmiňují znění § 149 odst. 2 správního řádu, které však nabylo účinnosti až 1. 1. 2018, kdežto pro řízení o územním rozhodnutí je nutné použít právní úpravy účinné před 1. 1. 2018, jelikož žádost o vydání územního rozhodnutí byla podána dne 22. 12. 2017. Rodina Vilímkova byla již od počátku proti realizaci stavby. Rozhodně jim nejde o hledání řešení nebo nalezení kompromisu, ale jediným jejich cílem je zastavení projektu, obecně lze celé odvolání považovat za účelové jednání s cílem zmařit záměr žadatele nebo alespoň záměrně co nejvíce prodloužit územní řízení. Takové jednání již hraničí s pokusem o zneužití práva a způsobuje škody žadateli, který se chystá v souladu s územním plánem vybudovat obecně prospěšnou stavbu - areál pro seniory.

Dále této možnosti využil účastník řízení obec Chářovice, který uvedl (zkráceně), že dokumenty byly zveřejněny v úplném znění na elektronické úřední desce obce Chářovice ve dnech 29. 6. 2018 až 17. 7. 2018. Vzhledem k rozsahu dokumentů neumožňujících úplné zveřejnění byl na úřední desce zveřejněn odkaz, že úplné znění všech dokumentů je k dispozici na webových stránkách obce na adrese www.charovice.cz v sekci

úřední deska. Předmětný odkaz byl na úřední desce zveřejněn vpravo dole, což je zachyceno na fotografii, kterou předložily odvolatelky.

Následně předal stavební úřad spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. U odvolacího správního orgánu byl spis evidován dne 10. 9. 2018.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Rozhodnutí ve výše uvedené věci je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatelky byly účastníky řízení vedeného u prvoinstančního orgánu, odvolání je tedy přípustné. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolatelkám doručeno dne 11. 7. 2018 a společné odvolání bylo u správního orgánu podáno dne 13. 7. 2018, odvolání je proto včasné.

Stavební úřad svým rozhodnutím stavbu umístil v souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů Městského úřadu Benešov, odboru životního prostředí, Městského úřadu Benešov, odboru výstavby a územního plánování, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Krajské hygienické stanice Středočeského kraje, Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje a Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství. Protože z obsahu odvolání je zřejmé, že směřuje proti citovaným závazným stanoviskům, odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu odvolání spolu se stanoviskem, s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků postoupil správnímu orgánu nadřízenému správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska (Krajskému úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí, Krajskému úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy, Krajskému úřadu Středočeského kraje, odboru kultury a památkové péče, Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje, Ministerstvu zdravotnictví ČR, Ministerstvu vnitra ČR, Ministerstvu životního prostředí ČR), který požádal o potvrzení nebo změnu předmětného závazného stanoviska. O tomto postupu vyrozuměl účastníky opatřením ze dne 30. 10. 2018.

Následně odvolací správní orgán obdržel tato stanoviska:

Stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR (dále jen „MZ“) č. j. MZDR 49095/2018-2/OVZ ze dne 22. 11. 2018, ve kterém bylo uvedeno zejména, že MZ obdrželo žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze (dále jen „KHS“) č. j. KHSSC 14866/2016 ze dne 15. 4. 2016 vydaného k projektové dokumentaci výše uvedené stavby, jako podklad pro územní řízení. Podle § 149 odst. 5 správního řádu, ve spojení s § 80 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, MZ předmětné závazné stanovisko potvrzuje. KHS vydala dne 15. 4. 2016 souhlasné závazné stanovisko č. j. KHSSC 67259/2016, které je vázáno na splnění 8 podmínek. Odvolatelky se ve svém odvolání obecně vymezují proti nedostatečnému odůvodnění závazných stanovisek způsobujícímu nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Tvrdí, že většina předložených závazných stanovisek a souhlasů nesplňuje výše uvedené požadavky na dostatečné odůvodnění, kdy některá závazná stanoviska jsou souhlasná bez uvedení jakýchkoliv dalších důvodů. K tomu MZ sděluje, že i přes obecnost odvolání MZ závazné stanovisko KHS přezkoumalo, a to se závěrem, že

předložená PD byla velmi detailně popsána a řádně označena. KHS ve výroku závazného stanoviska stanovila celkem 8 podmínek pro další stupeň PD (stavební řízení), tyto podmínky se týkají ochrany veřejného zdraví v oblasti pitných vod, služeb stravování a péče o tělo, hluku, pracovního prostředí a jsou pro stavebníka závazné. Odůvodnění podmínek bylo popsáno na str. 4 až 5 předmětného závazného stanoviska, přičemž toto bylo shledáno jako dostačující vzhledem k charakteru a rozsahu záměru a v souladu s příslušnými právními předpisy. MZ na základě všech shora popsaných skutečností konstatuje, že KHS postupovala v dané věci správně a podle § 149 odst. 5 správního napadené závazné stanovisko potvrzuje a ztotožňuje se s ním, tak jak je výše uvedeno.

Stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odbor životního prostředí, oddělení ochrany ovzduší (dále jen „orgán ochrany ovzduší“), č. j. 145954/2018/KUSK, sp. zn. SZ_145954/2018/KUSK/1 ze dne 13. 11. 2018, ve kterém bylo uvedeno zejména, že orgán ochrany ovzduší obdržel žádost o přezkum závazného stanoviska Městského úřadu Benešov, odboru životního prostředí (dále jen „ORP Benešov“), č. j. MUBN/49277/2016/ŽP, spis. zn. ŽP/5008/2016/STR ze dne 13. 7. 2016, které bylo vydáno k napadenému rozhodnutí. Ve výše uvedeném závazném stanovisku ORP Benešov byl vydán souhlas, podle § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), k umístění stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší „2 x kondenzační kotel Buderus Logamax plus GB 162 – 80 na zemní plyn, o jmenovitém tepelném výkonu 80 kW a 2 x kondenzační kotel Buderus Logamax plus GB 162 – 45 na zemní plyn, o jmenovitém tepelném výkonu 42,5 kW“, které budou umístěny v zamýšleném areálu komunitního bydlení pro aktivní seniory na pozemcích v katastrálním území Cháfovice. K výše uvedenému orgán ochrany ovzduší krajského úřadu sděluje, že ORP Benešov je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v souladu s § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší, k vydání závazného stanoviska k umístění, provedení a užívání stavby výše uvedených stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší neuvedených v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší (jedná se o spalovací zdroje o celkovém tepelném příkonu ≤ 300 kW). Orgán ochrany ovzduší po provedeném přezkoumání, podle § 149 odst. 2 a 5 správního řádu, potvrzuje předmětné závazné stanovisko (nebyly shledány formální chyby závazného stanoviska).

Stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy (dále jen „KÚ, OD“), č. j. 149902/2018/KUSK/01-DOP/By, sp. zn. SZ_145949/2018/KUSK/01 ze dne 12. 11. 2018, ve kterém bylo uvedeno zejména, že KÚ, OD potvrzuje závazné stanovisko ze dne 4. 4. 2018, vydané Městským úřadem Benešov pod č. j.: MUBN/28042/2018/VÝST a spisovou značkou VÝST/90655/2017/JIB. KÚ, OD je nucen konstatovat, že po přezkoumání závazného stanoviska neshledal důvody pro změnu či zrušení závazného stanoviska a proto jej potvrdil. KÚ, OD zkoumal soulad závazného stanoviska s platnými předpisy a neshledal jejich vzájemný rozpor. Městský úřad Benešov je věcně a místně příslušným dotčeným orgánem, k vydání závazného stanoviska tedy byl příslušný. Závazné stanovisko obsahuje část závaznou a odůvodnění. V závazné části je uvedena řešená otázka (posouzení stavby z hlediska dopravy), dále je v něm odkaz na ustanovení zákona zmocňující k vydání závazného stanoviska. Městský úřad Benešov v odůvodnění závazného stanoviska konstatuje, že záměr byl posuzován z hlediska jeho souladu se zákonem o pozemních komunikacích a jeho provádění vyhlášky. V odůvodnění dále uvedl, že podmínky závazného stanoviska vyplývají z legislativy, přičemž konkrétní ustanovení Městský úřad vždy uvedl u každé podmínky nebo v odůvodnění. Neboť

odvolatelky neuvedly konkrétně odůvodnění, která ze závazných stanovisek považují za nedostatečná a proč jsou dle jejich mínění nedostatečná, a neboť KÚ, OD neshledal odůvodnění závazného stanoviska vydaného MěÚ Benešov nedostatečným a rovněž nedovodil jeho nezákonnost, závazné stanovisko potvrdil.

Stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I (dále jen „ministerstvo“), č. j. MZP/2018/500/2089, sp. zn. ZN/MZP/2018/500/288 ze dne 30. 11. 2018, ve kterém bylo uvedeno zejména, že Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy I (dále jen „ministerstvo“) obdrželo žádost o potvrzení nebo změnu závazného vydaného Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚSK“) pod č. j. 028671/2018/KUSK ze dne 16. 3. 2018 (dále jen „závazné stanovisko“), jímž byl udělen pro stavební záměr souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) v rozsahu 3,3187 ha na parcelách v katastrálním území Chářovice. Závazné stanovisko KÚSK č. j. 028671/2018/KUSK ze dne 16. 3. 2018 se potvrzuje. Odvolatelky uvádí, že došlo k nedostatečnému odůvodnění závazného stanoviska. Ministerstvo k argumentaci odvolatelek uvádí, že stavební záměr zasahuje pouze částečně do nejkvalitnější půdy zařazené do II. třídy ochrany dle BPEJ. Ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ochraně ZPF („zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany lze odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu“) se dle ustanovení § 9 odst. 5 písm. c) téhož zákona na stavební záměr neaplikuje, jelikož se jedná o záměr umístěvaný v souladu s platným územním plánem Chářovice. Jde-li o odůvodnění přípustnosti záboru ZPF, lze konstatovat, že stavební záměr je koncipován jako bydlení pro seniory a občanského vybavení především oblužné sféry, poskytující společenské a pracovní příležitosti. Areál předmětného záměru bude využit pro stavbu objektů komunitního bydlení pro seniory. Zástavba je navržena s hustším centrem s nízkopodlažními bytovými domy, řadovými domy a víceúčelovými objekty a vějířím seskupení individuálních domů po okraji. Areál by měl svojí strukturou plynule navazovat na zástavbu obce a být jejím rozšířením západním směrem. S ohledem na rostoucí populaci seniorů v České republice (dle dat ČSÚ) a s tím související naléhavou potřebu řešit bytovou situaci těchto osob se sníženou soběstačností, lze projekt komunitního bydlení pro seniory považovat za nepochybně žádoucí a směřující k naplňování veřejného zájmu. V současnosti je (nejen) v Praze a Středočeském kraji nedostatek vhodných a finančně dostupných bytů, nedostatečná lůžková kapacita domů s pečovatelskou službou (plná obsazenost či dlouhá čekací doba pro umístění těchto osob v sociálních zařízeních), realizace předloženého projektu proto nepochybně přispěje nejen k vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů, ale i ke vzniku nových pracovních míst (nezbytné související pečovatelské služby). Lze tedy oprávněně konstatovat, že stavební záměr sleduje naplňování veřejného zájmu. Stavební záměr je vymezený na půdě zařazené do II., IV. a V. třídy ochrany dle BPEJ, v celkovém rozsahu cca 3,3 ha zemědělské půdy. S ohledem na kvalitu a rozsah záboru zemědělské půdy, s přihlédnutím k naplňování veřejného zájmu na úseku sociální péče a reálnému přínosu projektu lze považovat zábor za akceptovatelný. Odvoláním napadené stanovisko v základu ob stojí, s ohledem na výše uvedené (rekapitulace a doplnění argumentů, hovořících pro přípustnost záboru) ministerstvo závazné stanovisko potvrzuje.

Stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru kultury a památkové péče (dále jen „krajský úřad“) č. j. 148666/2018/KUSK, sp. zn. SZ_145966 /2018/KUSK ze dne 7. 12. 2018, ve kterém bylo uvedeno zejména, že krajský úřad obdržel žádost o potvrzení nebo změnu stanoviska Městského úřadu Benešov, odboru

výstavby a územního plánování městského úřadu (dále jen „městský úřad“) č. j. MUBN/23569/2016/VYST ze dne 4. 4. 2016 ve věci výše uvedené stavby a po prostudování věci krajský úřad zjistil, že dotčené pozemky nejsou kulturní památkou a ani se nenacházejí v památkové rezervaci, památkové zóně či památkovém ochranném pásmu. Ostatně i ve stanovisku stavebního úřadu k odvolání je výslovně uvedeno, že napadené stanovisko městského úřadu není závazným stanoviskem ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu, ale jedná se pouze o stanovisko mající povahu vyjádření či sdělení ve smyslu ustanovení § 154 - 157 správního řádu. V daném případě je na základě výše uvedených zjištění zřejmé, že na předmětných pozemcích neuplatňuje zájem státní památková péče a výkonný orgán státní památkové péče není zmocněn k předmětné věci vydávat závazné stanovisko dle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“). Proto také není možné, aby krajský úřad potvrzoval či měnil neexistující závazné stanovisko Městského úřadu Benešov, odboru výstavby a územního plánování. Smyslem stanoviska městského úřadu bylo upozornit stavebníka na oznamovací povinnost, vyplývající mu z ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči související s tím, že se předmětná stavební činnost týká území s archeologickými nálezy.

Stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru služby dopravní policie, č. j. KRPS-340764-1/ČJ-2018-0100DP ze dne 30. 11. 2018, ve kterém bylo uvedeno zejména, že předmětný orgán obdržel žádost o posouzení závazného stanoviska vydaného dopravním inspektorátem Územního odboru Benešov, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „DI“) pod č. j. KRPS-114538-1/ČJ-2016-010106 dne 14. 4. 2016. Stanovisko DI obsahuje administrativní chybu v odkazu na využití ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Postavení příslušného orgánu Policie České republiky jako dotčeného orgánu v územním a ve stavebním řízení k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, jde-li o stavbu silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace je zakotveno v ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Ke změně ustanovení § 16 došlo zákonem č. 268/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s účinností 31. 12. 2015. Zákon č. 268/2015 Sb., v Čl. I bodu 117 rovněž pozměnil ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., které rozlišuje stanoviska na závazná a „prostá“. Věta druhá ustanovení § 44 odst. 1, stanoví: Souhlasy a stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou závazným stanoviskem, s výjimkou stanoviska podle § 16 odst. 2. Z výše uvedeného vyplývá, že stanovisko DI č. j. KRPS-114538-1/ČJ-2016-010106 ze dne 14. 4. 2016 nemůže být považováno za závazné stanovisko. Pouze obsah závazného stanoviska, podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu, je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného správního orgánu vedoucího řízení. DI se jako dotčený orgán ve stanovisku č. j. KRPS-114538-1/ČJ-2016-010106 ze dne 14. 4. 2016 vyjádřil tak, že nemá námitek proti záměru stavby dle předložené projektové dokumentace, přičemž dále požaduje zapracování příslušných technických norem ČSN a technických předpisů (TP), zejména pro stavby pozemních komunikací, rovněž tak plnění především vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Po předložení konečné

dokumentace pro stavební řízení lze posoudit soulad či nesoulad s příslušnými normami. Souhlasné „prosté“ stanovisko DI odpovídá rozsahu předložené projektové dokumentace pro územní řízení, jejímž účelem je specifikace obecných požadavků na výstavbu. Obsahem územního řízení je návrh záměru a stanovení podmínek pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro zpracování projektu. Veškeré podrobnosti a konkrétní technické řešení jsou součástí obsahu dalšího stupně projektové dokumentace.

Stanovisko Ministerstvo vnitra – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „MV-GŘ HZS ČR“), č. j. MV-133595-4/PO-OVL-2018, sp. zn. MV-133595/2018 ze dne 22. 5. 2019, ve kterém bylo uvedeno zejména, že MV-GŘ HZS ČR obdrželo žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje (dále jen „HZS SČK“) ev. č.: BN-135-2/2016/PD ze dne 18. 4. 2016 (dále jen „žádost“ a „předmětné závazné stanovisko“), které bylo podkladem pro rozhodnutí o umístění výše uvedené stavby. MV-GŘ HZS ČR vycházel při svém posouzení mimo jiné z kopie požárně bezpečnostního řešení stavby zpracované Vladimírem Fučíkem (ČKAIT 0101347) s datem 3/2016, (dále jen „PBR“), včetně vyznačené situace s požárně nebezpečným prostorem (dále jen „PNP“). Obecně nutno konstatovat, že závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkonem správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím. Prostřednictvím závazného stanoviska se dotčený správní orgán kvalifikovaně vyjadřuje k určité otázce a obsah závazného stanoviska je závazným podkladem pro výrokovou část správního rozhodnutí. Závazné stanovisko jako úkon orgánu veřejné moci tedy musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření s odkazem na konkrétní ustanovení právních předpisů, podle kterých byla věc posuzována, ale i řádné odůvodnění tohoto postupu. Závazné stanovisko je zásadní pro další postup rozhodování, neboť meritorní rozhodnutí musí být s ním v souladu. Odůvodněn musí být nejen závazným stanoviskem vyslovený nesouhlas, ale i souhlas. Požadavek na řádné zdůvodnění vyplývá se základních zásad správního řízení a lze jej dovodit i z ustanovení § 154 správního řádu. Předmětem posuzování PBR při výkonu státního požárního dozoru (dále jen „SPD“), je v souladu s ustanovením § 31 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o požární ochraně“), posouzení věcné správnosti předloženého požárně bezpečnostního řešení a jeho souladu s technickými a právními předpisy na úseku požární ochrany. K těm patří především vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, ve znění vyhlášky č. 268/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb (dále jen „vyhláška o technických podmínkách požární ochrany staveb“), vyhláška č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění vyhlášky č. 221/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (dále jen „vyhláška o požární prevenci“) a kodex norem řady ČSN 73 08xx - požární bezpečnost staveb. Předložené PBR řeší umístění souboru 60 domů s pečovatelskou službou pro seniory o různém stavebně technickém provedení a dále 3 víceúčelové objekty obsahující jídelnu, ordinace lékařů, služby, zázemí a administrativu. K námitce odvolatelů na absenci odůvodnění závazných stanovisek, MV-GŘ HZS ČR uvádí následující: Správní řád ve znění platném v době vydání napadeného závazného stanoviska (18. 4. 2016) nestanovoval konkrétní formu a náležitosti závazného stanoviska. V ustanovení § 68 správního řádu byly vymezeny výlučně náležitosti rozhodnutí. Ani v ostatních částech tehdy platného správního řádu nebyly forma a obsah závazného stanoviska přímo vymezeny. Jednotlivá ustanovení § 149 správního řádu

se sice zabývala problematikou závazných stanovisek, která byla vydána příslušnými dotčenými orgány, nicméně rovněž nestanovovala obsahové náležitosti závazného stanoviska. Sama absence odůvodnění předmětného závazného stanoviska tak není podle názoru MV-GŘ HZS ČR důvodem k jeho zrušení. Jedná se o formální nedostatek, který nemá vliv na věcnou správnost vydaného závazného stanoviska. Podle ustanovení § 46 odst. 2 vyhlášky o požární prevenci v případě, že předložené podklady nebo dokumentace vykazují z hlediska požární bezpečnosti stavby nedostatky, orgán státního požárního dozoru, podle jejich rozsahu a závažnosti, uvede do souhlasného závazného stanoviska buď podmínky, nebo vydá nesouhlasné závazné stanovisko s uvedením důvodů, pro které bylo nesouhlasné stanovisko vydáno. Z výše uvedeného vyplývá, že ani vyhláška o požární prevenci striktně nevyžaduje odůvodnění u souhlasných závazných stanovisek, pokud je stavba v souladu s podmínkami požární bezpečnosti staveb. Nad rámec námitek odvolatelek, ale byly posouzením předloženého PBŘ zjištěny tyto nedostatky: V rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 vyhlášky o technických podmínkách požární ochrany staveb nejsou v PBŘ dostatečným způsobem zhodnoceny technické podmínky požární ochrany. PBŘ neobsahuje konkrétní řešení jednotlivých typových objektů z hlediska stavebně technického provedení a způsobu využití jednotlivých staveb. Chybí uvedení základních parametrů pro možné posouzení souboru řešených staveb z hlediska splnění podmínek v souladu s požadavky právních a technických předpisů na úseku požární ochrany. Chybí zejména stanovení požární výšky jednotlivých objektů, členění do požárních úseků a stanovení požárního rizika jednotlivých požárních úseků, tedy parametry, které jsou rozhodné např. pro stanovení odstupových vzdáleností. V rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. a) vyhlášky o technických podmínkách požární ochrany staveb nejsou v PBŘ dostatečným způsobem zhodnoceny odstupové vzdálenosti a PNP. Zpracovatel PBŘ stanovuje pro všechny objekty pouze 2 hodnoty odstupových vzdáleností. Z předloženého PBŘ nejsou známy požárně otevřené plochy jednotlivých objektů a nelze určit, zda při posouzení odstupových vzdáleností bylo postupováno v souladu s požadavky normy ČSN 73 0802 – Požární bezpečnost staveb – Nevýrobní objekty a souvisejícími normami. Dále je v PBŘ chybně uvedeno, že objekty neleží v PNP jiných objektů. Z předložené situace je patrné, že stanovený PNP posuzovaných objektů zasahuje v několika případech na sousední objekty (jedná se o objekty OB27, 28, 33, 34, 35, 36, 51 a 52), v těchto případech nejsou zhodnoceny podmínky uvedené v čl. 10.2.2 ČSN 73 0802. Objekt OB63 nemá v situačním plánu vymezen PNP. V situačním plánu se na stavebním pozemku na parc. č. 2144/7, katastrálním území Chářovice nachází objekt bez označení „OBxx“. Objekt není v rámci PBŘ posouzen, v situačním plánu je od objektu pouze vymezen PNP bez uvedených hodnot odstupových vzdáleností. V rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky o technických podmínkách požární ochrany staveb nejsou v PBŘ dostatečným způsobem zhodnoceny zdroje požární vody – vnější odběrná místa v návaznosti na Tab. 1 a 2 ČSN 73 0873 – Požární bezpečnost staveb – Zásobování požární vodou. V PBŘ jsou v rámci zhodnocení uvedeny 3 nové nadzemní hydranty bez posouzení skutečných dimenzí potrubí, na kterých jsou hydranty osazeny a bez zhodnocení skutečných vzdáleností vnějších hydrantů od posuzovaných objektů. Dále je v PBŘ uveden rybník jako další vnější zdroj požární vody, který je podle PBŘ vzdálen 400 m od posuzovaných objektů, chybí však zhodnocení požadované kapacity vody podle Tab. 2 ČSN 73 0873. U vnějších odběrných míst chybí zhodnocení přístupových komunikací umožňující příjezd mobilní požární techniky podle kap. 8 ČSN 73 0873. V rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. c) vyhlášky o technických podmínkách požární ochrany staveb nejsou v PBŘ dostatečným způsobem zhodnoceny požadavky na vybavení jednotlivých objektů vyhrazenými požárně

bezpečnostními zařízeními (dále jen „PBZ“). Vlivem nedostatečného popisu konkrétního řešení jednotlivých objektů nejsou patrné konkrétní požadavky ČSN 73 0835 – Požární bezpečnost staveb – Budovy zdravotnických zařízení a sociální péče na případné vybavení jednotlivých objektů elektrickou požární signalizací (dále jen „EPS“). Rozsah posouzení a návrh EPS v PBŘ, v rámci dokumentace k územnímu řízení, neodpovídá předepsanému postupu podle čl. 4.3.1 ČSN 73 0875 – Požární bezpečnost staveb – Elektrická požární signalizace, kde je uveden požadovaný obsah PBŘ a podmínky pro návrh EPS. V PBŘ chybí stanovení požadavků na napájení a zabezpečení napájení PBZ ze dvou na sobě nezávislých zdrojů elektrické energie. V rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. d) vyhlášky o technických podmínkách požární ochrany staveb nejsou v PBŘ dostatečným způsobem zhodnoceny přístupové komunikace v návaznosti na kap. 12.2 ČSN 73 0802, případně kap. 4.4 ČSN 73 0833 – Požární bezpečnost staveb – Budovy pro bydlení a ubytování a ČSN 73 0835. V případě přístupových komunikací musí být provedeno zhodnocení minimálně v rozsahu počtu jízdnic pruhů, šířky komunikace (u jednopruhové komunikace i délky), údajů o průjezdnosti (včetně výšky, šířky např. u průjezdů, podjezdů, apod.), jejich skutečných vzdáleností od posuzovaných objektů a požadavku na zřízení nástupních ploch. Na základě výše uvedených nedostatků, je nutno konstatovat, že předložené PBŘ není podle ustanovení § 41 odst. 4 vyhlášky o požární prevenci dostatečným podkladem pro posouzení požární bezpečnosti navrhovaných staveb. V daném PBŘ nejsou řádně a dostatečně řešeny technické podmínky požární ochrany vymezené v ustanovení § 2 odst. 1 vyhlášky o technických podmínkách požární ochrany staveb, v podrobnostech stanovených v českých technických normách řady ČSN 73 08xx. MV-GŘ HZS ČR sděluje, že se muselo při zpracování tohoto sdělení též vypořádat i s časovým hlediskem, kdy došlo ke střetu staré a nové právní úpravy. Stavební zákon, byl změněn zákonem č. 225/2017 Sb., ze dne 27. 6. 2017, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. V článku II přechodných ustanovení v bodu 10 je uvedeno: „Správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů“ a v bodu 11 je uvedeno: „Postupy, které nejsou správním řízením, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů“. Výslovně tedy přechodné ustanovení dopadá toliko pouze na stavení úřady, ne na řízení jako celek. Proto platí obecná zásada, že v případech časového střetu staré a nové právní normy platí nepravá retroaktivita, tj. od účinnosti nové právní normy se právní vztahy, vzniklé podle zrušené právní normy, řídí právní normou novou. MV-GŘ HZS ČR závěrem sděluje, že předmětné závazné stanovisko tedy nemůže zrušit ani změnit podle § 149 odst. 6 správního řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 4 odst. 9 stavebního zákona, kdy toto ustanovení nově zavedlo zvláštní preferenční (de iure privilegovaný) režim přezkumného řízení právě a jen ohledně závazných stanovisek „pro účely řízení podle stavebního zákona“. Přezkum závazného stanoviska v tomto případě není možný, neboť uplynula objektivní lhůta jednoho roku od jeho vydání, když předmětné závazné stanovisko bylo vydáno dne 18. 4. 2016, přičemž k jeho napadení došlo v odvoláních proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26. 6. 2018, která byla podána dne 13. 7. 2018. MV-GŘ HZS ČR konstatuje, že podle jeho právního názoru skutečnost, že předmětné závazné stanovisko za nastalé situace nelze podle úpravy de lege lata změnit ani zrušit, jej nezavazuje povinností, s odkazem na výkon dobré správy, se posouzením obsahu předmětného závazného stanoviska zabývat a vyslovit k němu své sdělení tak, jak je uvedeno shora.

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání podle § 89 odst. 2 správního řádu a zjistil, že PBŘ obsahuje vady, na základě kterých nelze zjistit skutkový stav věci. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. V tomto konkrétním případě obsahuje PBŘ vady a nedostatky, které jsou podrobně popsány výše ve stanovisku MV-GŘ HZS ČR. PBŘ je v souladu s vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, povinnou součástí projektové dokumentace. Bez odstranění vad projektové dokumentace nelze řádně zjistit skutkový stav věci.

Ke skutečnostem uvedeným v odvolání odvolací správní orgán sděluje, že co se týče doručování napadené rozhodnutí prostřednictvím úřední desky, dle obce Chářovice byl vzhledem k rozsahu dokumentů neumožňujících úplné zveřejnění na úřední desce zveřejněn odkaz, že úplné znění všech dokumentů je k dispozici na webových stránkách obce na adrese www.charovice.cz v sekci úřední deska. Dle § 25 odst. 2 správního řádu doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé. Z uvedeného lze dovodit, že při doručování veřejnou vyhláškou podle správního řádu jsou přípustné jak publikace úplného znění písemnosti samotné, tak i publikace oznámení o možnosti převzít písemnost na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Správní řád neupravuje kritéria pro volbu daného způsobu, obec jako správní orgán by měla tedy zvážit okolnosti konkrétního případu, resp. obsah doručované písemnosti v jednotlivém případě. Vyvěšení písemnosti by mělo být primárním způsobem, pro vyvěšení pouhého oznámení by měly existovat důvody bránící vyvěšení samotné písemnosti (typicky její velký rozsah) anebo důvody dané ochranou osobních údajů tedy například případy, kdy písemnost samotná obsahuje rovněž osobní údaje jiných osob než adresáta, osobní údaje zvláštních kategorií apod. V tomto konkrétním případě mělo doručované rozhodnutí stavebního úřadu celkem 24 stran, což lze považovat za velký rozsah a je tedy přípustné i vyvěšení oznámení o možnosti převzít písemnost. Z fotografie předložené odvolatelkami, která je ve spisu, nelze rozpoznat detaily vyvěšených písemností, nicméně z obsahu odvolání je patrné, že odvolatelky byly seznámeny s obsahem napadeného rozhodnutí (mimo jiné citují identifikační údaje rozhodnutí) a proti rozhodnutí podaly včasné odvolání - není tedy patrné, jakým způsobem byla výše uvedeným způsobem doručení porušena jejich práva. Dále, co se týče nesouhlasu odvolatelek s konkrétním dopravním řešením (propojení lokality s centrem obce), tuto námitku odvolatelky uplatnily již v průběhu územního řízení a stavební úřad se s ní podrobně vypořádal na straně 22 napadeného rozhodnutí. Stavební úřad zde podrobně posoudil dopad navrhovaného

řešení na nemovitosti odvolatelek a dospěl k závěru, že rozhodnutí neomezuje jejich vlastnická práva ani jim neukládá žádné povinnosti, s čímž souhlasí i odvolací správní orgán. Z odvolací námítky navíc není patrné, že v čem konkrétně odvolatelky spatřují nezákonnost postupu stavebního úřadu. Co se týče údajně nezákonných stanovisek dotčených orgánů, tyto byly přezkoumány nadřízenými orgány (jak výše uvedeno), přičemž jedno z nich (stanovisko HZS SČK) bylo shledáno vadným, námítka je proto částečně důvodná.

Protože vydáním napadeného rozhodnutí byl porušen § 3 správního řádu bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku uvedeno.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou CERTUS společnost s ručením omezeným, obec Chářovice, AG AGROPRIM, s.r.o., ČEZ Distribuce, a. s., Česká telekomunikační infrastruktura a.s., GasNet, s.r.o., GridServices, s.r.o., Telco Pro Services, a. s., Roman Lutz, Ilona Bernardová a Marie Vilímková. Dále jsou účastníky řízení osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům st. p. 355, parc. č. 2081/2, 2121/I, 2121/2, 2121/5, 2124, 2125, 2133, 2139, 2144/2, 2144/8, 2144/9, 2144/17, 2144/18, 2144/19, 2144/20, 2144/24, 2144/25, 2144/28, 2144/29, 2144/32, 2145, 2146/2, 2150/12, 2159, 2662/1, 2662/2, 2662/3, 2663, 2669/1, 2669/3, 2677/3, 3733, 3854, 3865/6 v katastrálním území Chářovice.

Po vrácení spisového materiálu stavební úřad vyzve žadatele k doplnění PBŘ, včetně odstranění výše uvedených nedostatků a k předložení nového stanoviska HZS SČK. Dle rozsahu případných změn dokumentace stavby pak individuálně posoudí i platnost dalších podkladů, včetně stanovisek dotčených orgánů (v případě pochybností vyzve žadatele, aby doložil, že stanoviska dotčených orgánů zůstávají v platnosti). Následně bude pokračovat v řízení a po novém projednání věci vydá rozhodnutí, které řádně odůvodní.

P o u ě n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Bc. Marek Vondra

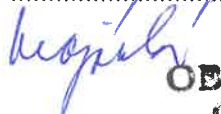
odborný referent

otisk úředního razítka

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne: 27-06-2019 .....

Sejmuto dne: .....

O B E C N Í Ú Ř A D
CH Ā Ř O V I C E
257 41 Týnec n. Ják.

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.